

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że postanowienie zawarte w ogólnych warunkach umów komercyjnego przewoźnika lotniczego, które nie było negocjowane indywidualnie, zgodnie z którym do umowy zawartej w drodze elektronicznej z podróżnym będącym konsumentem znajduje zastosowanie prawo państwa członkowskiego, w którym przewoźnik lotniczy ma swoją siedzibę, a nie jest ono tożsame z prawem stałego miejsca pobytu podróżnego będącego konsumentem uważa się za nieuczciwe w zakresie, w jakim wprowadza konsumenta w błąd w ten sposób, że nie informuje go o tym, iż zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) ⁽²⁾ wybór innego prawa jest możliwy tylko w sposób ograniczony i nie może zostać wybrane każde dowolne prawo, lecz tylko takie wskazane w art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rzym I.

⁽¹⁾ Dz.U. 1993 L 95 s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 2008 L 177, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 13 listopada 2018 r. – Agencia Estatal de la Administración Tributaria / SJ

(Sprawa C-705/18)

(2019/C 72/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Strona pozwana: SJ

Pytania prejudycjalne

Czy przepis zawarty w układzie zbiorowym pracy oraz praktyka pracodawcy, zgodnie z którymi, w celu ustalenia wynagrodzenia i dla celów awansu zawodowego, staż pracy pracownicy zatrudnionej w niepełnym wymiarze czasu pracy z pionowym rozkładem czasu pracy powinien być obliczony w rocznym wyliczeniu, biorąc pod uwagę jedynie czas wykonywania pracy, jest sprzeczny z postanowieniami klauzuli 4 pkt 1 i 2 Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin – dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. ⁽¹⁾ oraz z art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededagowana) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz.U. 1998, L 14, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).
